

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/399/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718200880
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7718200880.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu L. X., O.. XX.X.XXXX, U., U. XXXX/X, zast. JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Advokátska kancelária, so sídlom Svidník, Makovická 768/20, pracovisko Košice, Pri Jazdiarni 1, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. Bratislava, Kubáňho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku 16Csp/20/2018-96 z 20.9.2019 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.025,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.025,22 eur od 14. 2. 2018 do zaplatenia.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 025,22 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.025,22 eur od 14.2.2018 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe na zaplatenie 2025,22 eur istiny s prísl. a o určenie neprijateľných podmienok v bode 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca podal na tom skutkovom a právnom základe, že uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX z 27.9.2012, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 1.500 eur, pričom skutočne poskytnutých mu bolo 1.284,25 eur, že zmluva bola uzavretá v rozpore s § 53 Obč. zák., nakoľko má vady ohľadne výšky úveru a reálnej sumy, ktorá bola poukázaná na jeho účet v sume 1.284,25 eur a dohodnutá suma 1.500 eur. Žalobca uhradil žalovanému až 3.309,47 eur a bezdôvodné obohatenie žalovaného je 2.025,25 eur.

3. Súd, vychádzajúc z § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1,2,3,4,5, § 3, § 39, § 451 ods. 1,2 a § 456 Obč. zák., § 9 ods. 1,2,6,9,10 a § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. (ich znenie citoval), v konaní mal za preukázané, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere XXXXXXXXXXXX dňa 4.10.2012 a na jej základe bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur, aj keď dohodnutá suma úveru bola 1.500 eur. Bolo tiež preukázané, že v zmluve o úvere bola dohodnutá služba spočívajúca v tom, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť možnosť odkladu maximálne troch splátok úveru. Za túto službu bola dohodnutá odmena 215,75 eur. V zmluve o úvere bola uvedená výška RPMN 67,60% a priemerná RPMN 45,60 %. Žalovaný však v zmluve o úvere nezohľadnil aj náklady žalobcu spočívajúce v zaplatení sumy 215,75 eur, ktoré

vyplývajú z dohody o poskytnutí služby, a tak je v Zmluve o úvere RPMN uvedená nesprávne, nakoľko správne mal zohľadniť aj odplatu 220,70 eur, ktorú žalobca musel zaplatiť. Keďže údaj o RPMN je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy, a tým, že žalovaný uviedol v úverovej zmluve inú RPMN, ako v skutočnosti mala by uvedená, znemožnil tak žalobcovi získať objektívne informácie o podmienkach zmluvného vzťahu. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN v zmluve o úvere má pritom rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj nebol vôbec uvedený a v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ cit. zák., je to spojené so sankciou v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto súd mal za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na tú skutočnosť, že úver bol poskytnutý vo výške 1.284,25 eur, z neho preukázateľne uhradil žalobca 3.309,47 eur, vznikol mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa od žalovaného, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, v zmysle § 451 ods. 1,2 a § 456 Obč. zák., keďže žalovanému zaplatil sumu 2.025,22 eur, bez právneho dôvodu, vychádzajúc z toho, že je úver bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobcovi priznal uplatnený nárok. Ohľadne nároku na určenie, že sú podmienky uvedené v bode 8.1 a v bode 8.4 neprijateľné, žalobu zamietol, keďže mal za to, ide o nároky nadbytočné. Poukázal na to, že súd pri spotrebiteľských sporoch skúma ex offa neprijateľnosť zmluvných podmienok a, že v tomto prípade je už prejednané, že Dohoda o poskytnutí služby uzatváranú v sporoch, kde je veriteľ Profi Credit Slovakia s.r.o., je už vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, z čoho súd vychádzal. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.

4. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žalovaný.

5. Žalobca podal odvolanie proti výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (o určenie neprijateľných zmluvných podmienok) a proti výroku III. o trovách konania z odvolacích dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

6. Poukázal na to, že podanou žalobou v tomto konaní sa, o.i. domáhal aj určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v bode 8, ods. 8.1. a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.10.2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Súd žalobu v časti týkajúcej sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok zamietol, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v bode 16. rozsudku dôvodil, že nárok na určenie, že sú podmienky uvedené v bode 8.1 a v bode 8.4 neprijateľné, žalobu zamietol, keďže ide o nároky nadbytočné, že súd pri spotrebiteľských sporoch skúma ex offa neprijateľnosť zmluvných podmienok a v tomto prípade je už prejednané, že Dohoda o poskytnutí služby uzatváranú v sporoch, kde je veriteľ Profi Credit Slovakia s.r.o., je už vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, z čoho súd vychádzal. Z uvedeného vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania súd nemal pochybnosti o tom, že dojednania v bode 8., ods. 8.1. a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.10.2012 sú neprijateľnými v zmysle § 53a Obč. zák. a napriek tomu rozhodol tak, že žalobu v tejto časti zamietol, pričom nárok žalobcu vyhodnotil ako nadbytočný. Takýto postup súdu považoval žalobca za nesprávny a nezákonný. Citujúc znenie čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, poukázal na to, že určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok je popri určovaní nekalých obchodných praktík pilierom spotrebiteľského práva, a postupom súdu prvej inštancie, ktorým nebola poskytnutá ochrana žalobcovi ako spotrebiteľovi a slabšej strane na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, došlo k odňatiu práva na riadny spravodlivý proces. Z platnej právnej úpravy mu vyplýva, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to v prípade, keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 C. s. p. , tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu zástupcovi, alebo bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už bolo v inom súdnom konaní, alebo z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán. Tiež bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo nebol. Mal za to, že z viacerých zákonných ustanovení vyplýva možnosť domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to nielen z § 53a Obč. zák. Vychádzajúc aj z § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5, § 53a Obč. zák., § 3 ods. 3 a 5 zák.č. 250/2007

Z.z. o ochrane spotrebiteľov (ich znenie citoval), poukázal na to, že nevidí žiadnu prekážku ani zákonný dôvod, prečo by nemohol v jednej žaloby uplatňovať viaceré práva, tak právo na plnenie v zmysle § 137 písm. a/ C. s. p., ako aj právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, resp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti. Zdôraznil, že právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, príp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti vyplýva z osobitných právnych predpisov, pričom nie je potrebné ani tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádzajúc z § 298 ods. 1,2 C.s.p., poukázal na to, že podľa tohto ust. je právne nerozhodné, či strana navrhla alebo nenavrhla určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky a vždy, keď súd neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, musí súd v týchto prípadoch, vo výroku rozsudku, výslovne uviesť znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ďalej poukázal aj na odbornú literatúru a považoval za vylúčené, aby sa spotrebiteľ v Slovenskej republike v príkrom rozpore s platnou právnou úpravou na území SR a tiež s úniovým právom, nemohol domôcť individuálne v spotrebiteľskom spore určenia neprijateľnosti samostatnej zmluvnej podmienky, ktorá sa navyše spája s peňažným plnením v zmysle § 298 ods. 2 C.s.p.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, poukázal na to, že nemá žiadnu oporu v odôvodnení rozsudku, t.j., že by mal mať žalovaný nárok na náhradu trov konania, že je nepresvedčivý, arbitrárny a nepreskúmateľný. Navrhol rozsudok v časti výrokov II. a III. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie na nové rozhodnutie, eventuálne rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vo veci rozhodnúť. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný v odvolaní napadol výrok I., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.025,22 eur istiny s prísl. a výrok III. o náhrade trov konania.

8. Poukázal na to, že rozhodnutie neobsahuje žiadny záver založený na aplikácii konkrétneho zákonného ust., na základe ktorého súd dospel k tomu, že pri výpočte RPMN sa mal zohľadniť aj náklad na službu vo výške 215,75, že náklady za službu by mali byť súčasťou výpočtu RPMN. Tvrdil, že rozhodnutie a jeho odôvodnenie sú nepresné a nejednoznačné, že spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) je daný zákonom exaktné, čo do postupu, zahrnutia jednotlivých údajov pre výpočet a tiež pokiaľ ide o určenie okamihu, k akému sa RPMN počíta. Nejde o svojvoľný postup, pričom napadajúci rozsudok neoznačuje ani skutkovú okolnosť a ani právny dôvod, na základe ktorého by do výpočtu RPMN mala byť zahrnutá aj odplata podľa dohody o poskytnutí služby. Z právnej úpravy určenia RPMN relevantnej v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že nie všetky náklady spotrebiteľa sa zahrňujú do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Poukázal na to, že RPMN sa počíta z celkových nákladov spojených s úverom a že celkové náklady spojené s úverom tvorí len úrok a náklady na doplnkové služby predstavujúce podmienku získania úveru (§ 2 písm. g/ uvedeného zákona v znení účinnom ku dňu 4.10.2012). Súčasťou RPMN neboli všetky náklady spojených s úverom, preto je záver súdu nepreskúmateľným a nie je možné zistiť, na základe akých dôvodov súd k svojmu záveru dospel. Z obsahu rozsudku a jeho odôvodnenia sa mu javí, že súd pri rozhodovaní ust. § 2 písm. g/ uvedeného zák., ktorý vymedzuje jednotlivé pojmy, nepoužil, potom nemohol dospieť k záveru majúceho oporu v konkrétnej právnej norme. Citujúc znenie § 220 ods. 2 C.s.p., vytýkal súdu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p.). Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, citujúc znenie § 2 písm. i/, g/, § 19 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z., poukazuje tiež na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, kapitola 1 článok 3 písm. g/, uviedol, že záver súdu, že RPMN v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená nesprávne, je vecne správny, že k takémuto záveru možno dospieť jednoduchým overením, napr. na internetovej kalkulačke pre výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, že dôkazom toho tvrdenia je, že správny údaj o RPMN mal byť až 92,98%. Zdôraznil, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia

výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa cit. právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Opakoval, že v Zmluve revolvingovom o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad - odplata za poskytnutú službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby, že tento údaj je v neprospech spotrebiteľa, pričom ide o obligatórnu náležitosť, aj preto úver poskytnutý žalovaným žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o tom, že v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedená odplata vo výške 220,70 eur, ide len o zrejmú nesprávnosť, resp. chybu v písaní, ktorú v zmysle § 224 C. s. p. súd v rozsudku kedykoľvek aj bez návrhu opraví.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 C.s.p. a rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.025,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.025,22 eur od 14.2.2018 do zaplatenia potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. lebo súd úplne zistil skutkový stav veci a správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie žalovaného a rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) a § 391 ods. 1 C.s.p.), lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miera, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a zároveň vec nesprávne právne posúdil.

11. Výrok I. rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.025,22 eur istiny s prísl. je vecne správny a odvolanie žalovaného je nedôvodné.

12. Žalovaný v odvolaní voči výroku I. rozsudku namietal jeho nepreskúmateľnosť, t. j. odvolací dôvod, ktorý spadá pod § 365 ods. 1 písm. b/, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. d/, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p..

13. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov vo vzťahu k výroku I. rozsudku, nie je daný.

14. Odôvodneniu rozsudku vo vzťahu k výroku I. nemožno vytknúť nepreskúmateľnosť, resp. arbitrárnosť rozhodnutia. Súd jednoznačne vysvetlil, na základe akých skutočností a právnych noriem, pod ktoré podradil zistený skutkový stav, dospel k záveru, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia priznanú istinu s prísl., na závery ktoré v celom rozsahu odkazuje aj odvolací súd. Žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi úver vo výške 1.284,25 eur a to aj keď dohodnutá suma úveru bola 1.500 eur, v zmluve o úvere bola dohodnutá služba spočívajúca v tom, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť možnosť odkladu maximálne troch splátok úveru a za túto službu bola dohodnutá odmena 215,75 eur, pričom žalovaný v zmluve o úvere nezohľadnil aj náklady žalobcu spočívajúce v zaplatení sumy 215,75 eur, ktoré práve vyplývali z dohody o poskytnutí služby. Z uvedeného dôvodu sa možno stotožniť so záverom súdu, že v zmluve o úvere bola aj ročná percentuálna miera nákladov uvedená nesprávne, keďže táto mala zohľadniť aj odplatu 215,75 eur, ktorú žalobca musel zaplatiť. Súd správne dôvodil, že úver, ktorý bol poskytnutý vo výške 1.284,25 eur, z neho preukázateľne uhradil žalobca 3.309,47 eur, tak žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 456 Obč. zák., keďže zaplatil žalovanému 2.025,22 eur, bez právneho dôvodu, vychádzajúc z toho, že je úver bezúročný a bez poplatkov.

15. Podľa § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného k 4.10.2012 (v čase uzavretia úveru) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní

a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

16. V zmluve o revolvingovom úvere nebola zahrnutá dohodnutá odmena 215,75 eur ako náklad spotrebiteľa - žalobcu, podľa vyššie cit. zák. ust., ktorá sa nepremietla do nákladov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, od ktorej skutočnosti je potom rozhodnutá výška výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN. Keďže údaj o RPMN je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy, predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca preplatil na úvere 2.025,22 eur bez právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok vo výroku I. potvrdiť ako vecne správny.

17. Odvolací súd zrušil rozsudok vo výrok II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v na to v nadväzujúcom výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že bol naplnený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/, t.j., že súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, lebo neposudzoval nárok žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 8 ods. 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a zároveň bol naplnený aj odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil, vychádzajúc z tej skutočnosti, že ide o nároky nadbytočné, lebo v tomto prípade je už prejednané, že dohoda o poskytnutí služby uzatváraná v sporoch, kde je veriteľ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., je vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

18. Súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v prípade, keď zistí, že v prejednávanej veci sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca sa v prejednávanej veci domáha neprijateľnosti zmluvnej podmienky spočívajúcej v dojednaní služby, možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (ods. 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere) a dojednaní odplaty jej splatnosti započítania (ods. 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere). Súd neposudzoval nároky žalobcu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v petite žaloby, ktoré právo mu vyplýva z § 53 ods. 4 a § 53a Obč. zák., v dôsledku čoho nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na zistenie skutkového stavu, čím je naplnený aj odvolací dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

19. Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c/ C.s.p.), o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ C.s.p.). Právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, resp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti vyplýva z osobitných právnych predpisov, a v tomto prípade nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobca sa v prejednávanej veci domáha v postavení spotrebiteľa vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok a v prejednávanej veci ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5, § 53a Obč. zák. a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.).

20. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie sa v tejto individuálnej žalobe nezaoberal určením neprijateľných zmluvných podmienok, tak ako sú špecifikované v žalobe, odňal mu možnosť konať pred súdom.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v na to nadväzujúcom výroku III. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude preto opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 4.10.2012 uvedených v bode 8 ods. 8.1 a 8.4. a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí sa vysporiada aj so skutočnosťami uvádzanými žalobcom v odvolaní a rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

23. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).